

Ч. 1

Січень 1970

Ціна 40 ц.

Рік 20

НАШ НОВИЙ РІК

„Літературний Україні”

Київ

Шорсткий папір, надірвані рубці,
І похвал Москви непроходимі ниви...
Чому ж твій адресат сковався укінці,
Ледь видимо, неначе соромливо?...

Та ж Київ мій вже розквітав в літах,
Коли Москви сам чорт в думках не видів!
Чому ж тепер він тулилься в кутах
Своїх газет... за дозволом сусідів?

Ех, краю мій! Дивлюсь я на рядки
Оцих статей, де всі, на всякій мові,
Із слів плетуть катам своїм вінки,
І думаю: найбільші жебраки
Є все ж таки — брати мої по крові.

Як добре, що Кобзар не чує їх,
Тих біdnих, немічних, що хвалять супостата
Ta, мабуть, страх нас нівечить усіх.
Лиш там боялись ми катів чужих,
A тут ми боїмось — брат брата...

Зоя Когут

Фудульна дуля — дуль фундулія —
Дулівку з дулем фудульно дудлить,
По дулі дулям дулі дули —
З партійних дулем найбільша дуля.

Ба бай

Ти не журись, як день — нова біда.
Перед тобою все ж — майбутнє.
Моя журба — ото журба, журба!
Передо мною — вічність.

Ба бай

Вертикальний простір,
перетятий горизонтальним рухом.
Ти — в пункті перетину.
Якби це правда!
Нездійсненна мрія мегаломана.

Ба бай

Служби народові

СЛОВО ВІД РЕДАКЦІЇ

З оцім числом „Лиса Микита“ входимо в 20-тий ювілейний рік видання нашого журналу.

Коли ж взяти під стисліший рахунок, що „Лис Микита“ є властиво продовженням попередніх сатиричних журналів, а то „Лис“ в перших роках у Нью Йорку, „Лис Микита“ в Німеччині, а врешті „Комар“ і „Зиз“, що виходили у Львові, ще перед війною, то наше 20-ліття є 40літтям, кажучи за „Свободою“, „служби народові“ у ділянці сатири, критики, карикатури та гумору.

Яке це має значення?

Таке, що тяжко уявити собі свідомість народу без вичуття потреби сатири і критики. Це свого рода „барометер“, який найкраще показує рівень, зрілість, розум, а врешті демократичність даного народу, чи то вільного, чи то поневолено-го.

Впродовж усіх цих років нашого скромного труду ми стрічались нераз з великим незрозумінням сатири, як такої, як теж із нетolerантністю а то й нагінкою із сторони деяких наших доморослих політикантів, але рівночасно ми мали дуже сильну підтримку вільної, розумної і свідомої частини нашої громади, на якій ми могли опертися і якій ми найперше завдячуємо наше 20, а радше 40-ліття.

Сьогодні наш журнал є єдиним політичним незалежним сатиричним органом по той, і по цей бік оксаму і це має теж своє політичне значення.

„Лис Микита“ це передовсім протиставлення до „Перця“, що виходить в УРСР і є свого рода живим запереченням того, що називаємо свободою слова і критики. Той журнал виконує радше роль режимного наганяча, чи то нагайки на тих, що опинилися на самому дні панцирної системи.

„Перець“ є наглядним доказом, що правдива сатира не може стояти на службі „магістрату“, у виді чи то режиму, чи іншої, як кажуть, прикоритної партії.

Вступаючи в наш, скромно кажучи, 20-літній ювілей ми й надалі надімося на підтримку нашої розумної, тверезої і свідомої частини громади.

Тут, хоч-не-хоч, мусимо звіритися, що кошти друку, паперу, пересилки і т. п., постійно зростають. Нам ніякожо щораз підвищувати ціну за журнал і тому просимо підтримувати нас матеріально „ЮВІЛЕЙНИМ ПРЕСОВИМ ФОНДОМ“. Цей, хоч би найменший даток на фонд, крім матеріального, матиме для нас теж велике моральне значення. А це може найбільш нам потрібне для дальній нашої праці — народові на славу, а нам і Вам, на радість, науку і втіху.

Ваш даток, як теж привіт „чи коментар“ буде поміщений в оцій, для читачів відкритій рубриці.

РЕДАКЦІЯ І ВИДАВНИЦТВО

ЗГАДЮЧИ СТАРИЙ РІК

Минувся таїй багатий на ювілей та річниці, 1969-ий рік, в котрому багато знає святкували 20-річчя свого перебування на цій вільній землі Авраама Лінкольна... Сьогодні, маєть, ледве чи хто пригадує собі, що двадцять років тому була в нашему місті приватна, сказати б, школа, а радше лекції англійської мови пані Коді. Ця школа працювала доволі успішно, за оригінальним навчальним пляном самої пані Коді, майже ніпроку, аж раптом — розлетілася, ви не по-вірили б, з якої саме причини?.. От, спіткнулася на "Тижні Любові"!

Пані Коді, за фахом педагог, а з замідуванням суспільна діячка, була активна в різних американських філантропійних аціях і зразу зацікавилась нашими скитальцями, що потребували тоді всебічної допомоги. Своїм практичним англо-саксонським розумом вона скоро збагнула, що цим людям, крім насущного хліба і даху над головою, треба конче мати елементарне знання англійської мови. Добровільно зголосилася в "Самопомочі" й запропонувала свої послуги — учительки цієї мови. Розуміється — безплатно. Дібрала собі групу з двадцяти осіб, у більшості таких, які вже трохи лизнули англійського в таборах. Майже кожний і кожна в тій групі вміли трохи читати й писати по-англійськи, мали деякий запас слів, але ж нікак не могли розігнатись, як то кажуть "до говорення".

І тут стала в пригоді оригінальна навчальна система пані Коді.. Після кількох пробних лекцій, вона звернулася до своєї класи з такою промовою:

— Мої дорогі учні! Я вспіла дещо прочитати й довіда-тис про вас, українців, про ваш народ, вашу історію. Я знаю, що ви мали багато ворогів, які вас кривдили, поневолювали. Спробуйте розказати мені по-англійськи, вашими власними словами, трохи більше про ці ваші кривди-страждання, про ваших опневолювачів. Я хочу все знати про ваш народ і його трагічну історію!

І тоді сталося чудо! Ех, як раптом розв'язалися язики учням пані Коді, зокрема ж красному жіночству! Ех, дісталося тоді на горіхи, москалям — за голод, Вінницю, Сибір і Казахстан, полякам — за пасифікацію і Березу, мадярам — за Карпатську Україну, румунам — за Зелену Буковину! Реестр наших воріженників був, ніпроку, довженський і палій розмови-дискусій на цю тему тривали з десять лекцій. Учні розговорилися по-англійськи так, що любо було слухати!

Аж одного разу прийшла пані Коді до класи та й каже:

— Досить розмов про ворогів і національну кривду. З цьоністським днем проголошу в класі "Тиждень Любові" всіх національностей! Зачнemo з диктату: "Чому українцям в Америці всіх треба лібити, навіть — українців."

Пані Коді, річ ясна, вспіла була вже довідатися про наші внутрішні "герти" й непорозуміння — партійні, племінні, релігійні, тому поклава спеціальний акцент на те, що українці мусять любити навіть українців... І це був той цвях у домовину, в котрій погребано школу пані Коді: на другий раз ображені учні просто не прийшли на лекцію "Тиждень Любові" не відбувся...

TKer.

ХРИСТОС І ГОМУЛКА

Одного партійного, що ходив до костьола і молився, підглянув якийсь сексот саме в тому моменті, коли побожний партієць хрестився і цілував св. Розп'яття.

На другий день, на роботі, очевидно, має авантюру з цього приводу.

— А, гарно, гарно, — кепчує з нового директора підприємства. — Бачили ви що люди, як ви в костьолі цілували ноги Христові.. Цікавий я знає, чи ви поцілували б ноги товаришеві Гомулці?..

— Та... якби товариш Гомулка висів, то може й поцілував би...

З місячного мішка

64 тисячі доларів варте питання: "Хто вгадає, скільки разів з'явиться щоденник "Свобода" в 1970-му році?"

Скільки ОУН і Визвольних Фондів буде в новому році?.. Старший брат мельниківців: бандерівці.

"Новий титул: "Доктор церковних справ, Степан Ворох".

"Солодко вмирати за Батьківщину", — на бенкетовій залі, в Коммодор готелі...

З нових пословиць: "Один Антін Батюк — на Конгресі УККА — не воїн".

До нас навіть "космічні" календарі приїжджають драбинистим возом...

Деяким нашим співакам краще не братися до Вагнера, лиш до Вагнерової...

Рідко буває, що манькут простягає вам помічну працю...

Шануймося, — тварини нам приглядаються! (А. Галчинський).

Найбільше голодних в Америці є між тими, що пішли на дієту.

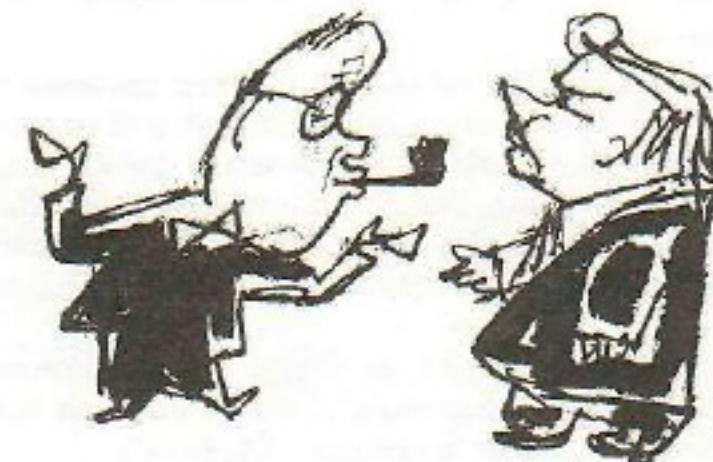
Про письменника Самуела Боккета: очікував на Годо, а дікдався Нобеля.

З народної мудрости: "Хто попиває, тому Бог на горілку дає".

Кажуть, що американські жиди зібрали один мільйон доларів на систему охолодження для тих жidів з Ізраїлю, що опинилися в пеклі...

Чи це правда, що "Гомін України" викреслив Серафіма Архангела з почту святих?

У Філадельфії кажуть: "Договорились, як делегація УККА з кардиналом Фюрстенбергом!"

— Не можу поповнити більше домілок, бо й так маю вже завеликий авторитет.

У ЛІКАРЯ

— Як ви себе почуваєте?

— Недобре, докторе! Тепер навіть ті страви, що ви мені заборонили, смакують препогано.

ВІЦДА КЛЯСА

— Ну що вас болить, шановна пані?

— Я не пані, я — баронеса!

— О, на жаль, із цієї хвороби я вас не можу вилікувати, — сказав лікар і пішов.

КОМПОЗИТОР

Хтось задзвонив до помешкання, де живе один наш композитор:

— Вибачте, чи пан інженер?

— Ні, інженер живе двома октавами вище.

СОРОКА НА ПЛОТІ

● Кореспондент "Лиса Микити" з Вашингтону пише нам, що в цьому новому, 1970-му році, українці в ексилі будуть примушенні частіше молитися, бо в Американському Конгресі не буде більше молитов за Україну.

● Наша політична еміграція повинна почуватися щаслива тим, що з новим роком прибуло нам чотирьох нових амбасадорів, коли один із двох квартетів "Каравана" змінив назву на "Амбасадори".

● Наші гетьманські кола піднеслися на дусі віткаю, що з Новим Роком англійська королева дістане підвищку платні, бо дотеперішня зарплата, в сумі 1 мільйона доларів річно, була вже трохи замала.

● Митрополит Амвросій Сенишин загрозив, що викреслить з календаря імена „Василь“ та „Роман“, маючи мабуть на увазі деяких провідників патріархального руху з Нью Йорку і Ньюарку.

● Вечір на честь Івана Котляревського в Науковому Т-ві Ім. Шевченка в Нью Йорку не приніс чести нью-йоркчанам, коли на вечорі з'явилось, разом з президентом і доповідачами, всього 20 осіб.

● Нас повідомлено, що майурська виставка Любомира Гудуляка, що відбулася в грудні м. р. у Філадельфії, не мала нічого спільногого з святкуванням 10-річчя Філадельфійської Митрополії.

● Після так званого вертепного дійства п. з. "Мадонна Голодних років", що відбулося в Рутерфорді, в тутешніх мистецьких колах говорять, що Юрій Соловій показує людям голодні кавалки...

● Кажуть, що Леневі Скоценеві не вдалася промова на ювілейному бенкеті спортивного клубу "Львів" у Клівленді, бо колишній "король стрільців", забув привезти футбольівки...

● Тижно поверти, що західно-німецький уряд Вільяма Брандта пішов на переговори з Москвою, маючи під рукою таких блескучих політичних експертів, як редактори "Шлагу Перемоги".

● Д-р Антін Рудницький це єдиний у нас композитор, що пише опери, а потім, додатково, дописує солістам арії, що друкуються на сторінках щоденника "Свобода".

● Асоціація Українців Америки (АУА), відділ у Нью Йорку, прохав своє членство не висилати членських вкладок на адресу Асоціації Діячів Української Культури (УДУК).

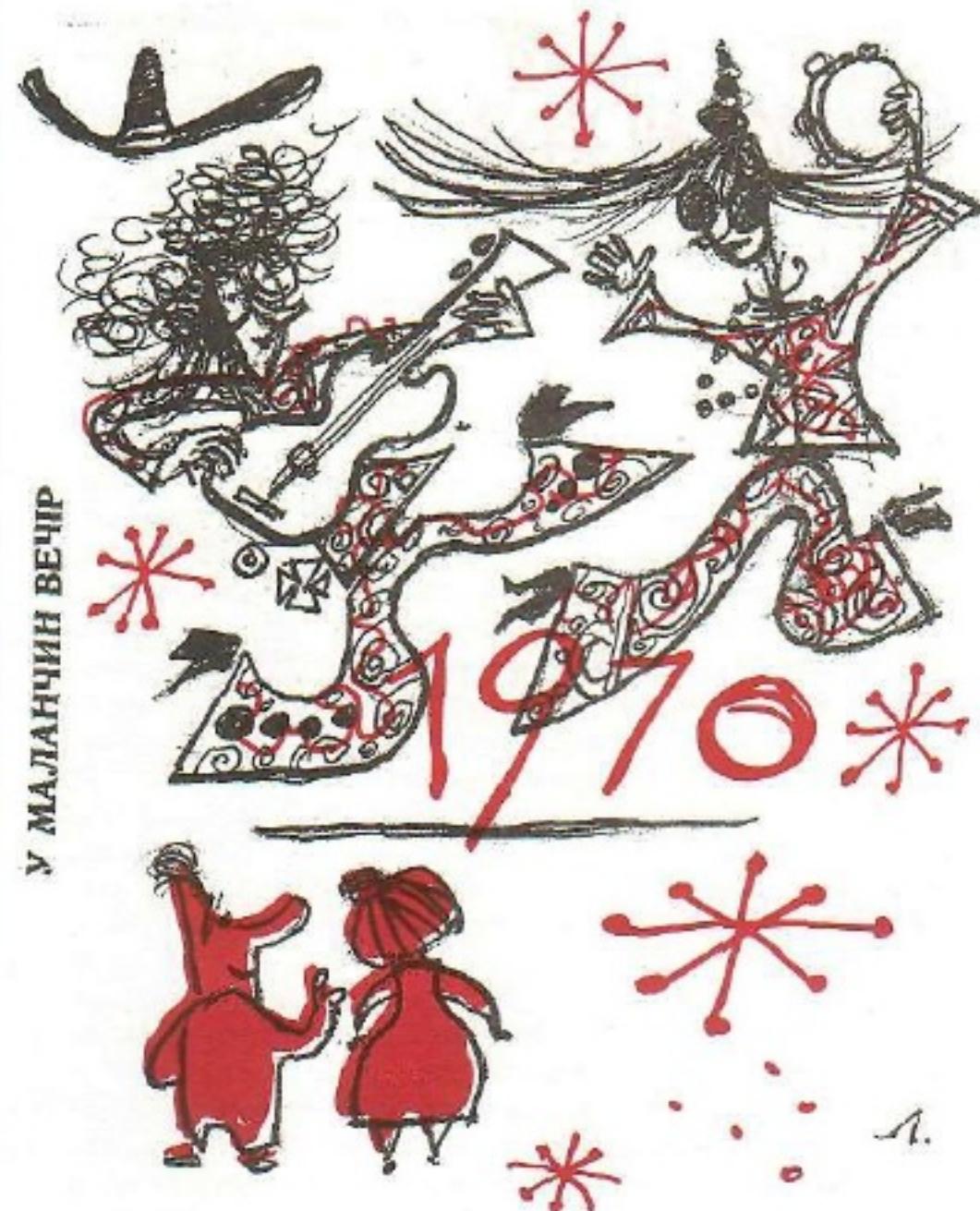
● Канцелярія Української Кредитової в Філадельфії правше пиняло мабуть тому, що дир. Олексиншиць, сам по спеціальності геолог, міряє час епохами...

● Згідно з УВАН-івським репортером, всі „академічні виклади“ в „Домі Науки“ у Вінніпегу, обов'язково проходять "на високому академічному рівні" і при "вщерть заповнений залі" — тому, що викладова заля міститься на другому поверсі і нараховує 27 крісел.

● Президія КУК повинна нагородити проф. Яр. Рудницького грамотою лояльності за його публичну заяву-дописку (див. "Новий Шлях" 18.12.1969), в якій він виразно пише, що на Краєвій Конференції КУК у Вінніпезі, крім Президії КУК, сен. П. Юзика й д-ра І. Глинки теж він брав участь... ну і було там ще 15 голів відділів КУК.

Навіть "відкриті листи до редакції" треба закривати, коли несете їх на пошту.

У МАЛАНЧИН ВЕЧІР

Скажіть, будь ласка, котре Василь, а котре Маланка?

ВІЗ І ПЕРЕВІЗ

У пропагандистській брошурі проти української еміграції, яку видали в минулому році київські „Вісті з України“, остаточно виясняється суть т. зв. "зустрічів", принаймні в насліджені режимного пропагандиста.

"Між прихильниками й противниками зустрічів серед емігрантів, — пишеться в брошурі, — є та різниця, що прихильники служать американській розвідці, а противники є на службі американської контррозвідки."

НА ЮВІЛЕЮ МИТРОПОЛІЇ (Автентичне)

Під час "протестаційної" Служби Божої у Філадельфійській катедрі в неділю, 7 грудня, група протестантів з Клівленду заскочила на каву до облицької кафетерії.

— Ви українці? — питав кельнер.

— Так, — відповідають наші.

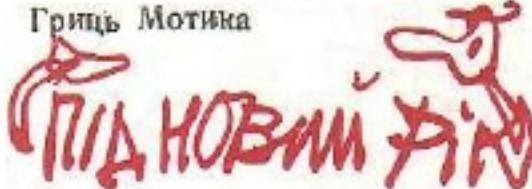
— А котрі, — ці з середини, чи з надвору?

ЗМІНН ПРИСЛІВ'Я

Колись говорили: "Пасує, як кулак до носа".

Тепер говорять: "Пасує, як філософія Ортего і Гасет до Конгресу УККА".

Гриць Мотика

Стоймо на порозі Нового Року!

І всі ми хотіли б на тому порозі постоїти, але чи можна? Коли в дванадцятій годині відкриються двері у новий відтинок часу, то ті, що за ними пхаються дають нам "пуш" і ми без пам'яти летимо через поріг у незнану дорогу. Летимо без пам'яти, бо рідко хто в тому часі є ще в стані йти, майже кожний на прощання старого року хильнув одну плящину понад міру й або стойти, підперши стіну, щоб не впала на його голову, або вже зложив свою буину голову між пляшками на столі і похрапуючи пливе заворотами у Новий Рік. А сотки інших сидять до півночі із паперовою шапкою на голові, трубкою в устах, склянкою в руці і дурним виразом обличчя чекатимуть удару дванадцятої години, щоб по дитячому вити і підсакувати. Я вже більше тому не дивуюся, бо бачив у пушці, як наші предки мандрували галузями дерев і коли знаходили нове місце постою, заховувалися по новорічному.

Новий Рік для мене, як і для соток людей все чомусь відавався зворотною точкою, свого рода відродженням, здавалося, що спрви зачнуть автоматично змінятися і від завтра все піде гладко і прямно. Те завтра приходило і кінчилось все прнемне і веселе, коли я процидався із сухим горлом і болем голови від похмілля. А потім ще і клопоти назрівали, коли приходили розгнівані чоловіки допитуватися, до чого я договорився із їхніми жінками.

Цього року я зірву із традицією, не буду очікувати нічого від Нового Року, не буду змінитися і нічого не відречуся, що робив у попередніх роках. Всі ворожать мені, що я грішник і щіду до цекла. Я тим навіть вдоволений, бо у пеклі зустріну всіх моїх "найдінших приятелів" ну і всі мої колишні наречені.

Бувало, що на Новий Рік люди робили постанови і про них всім розказували, хоч тих постанов відтак не дотримували. Люди ще і тепер роблять постанови, тільки вже нікому про них не говорять. Дивлячись, як Микола записував свої постанови на предовгу листу, я подумав і теж зробив кілька постанов, що робитиму в новому Році і про ті постанови я вам похвалося.

Постановлю менше їсти, щобо фуди в гості ніколи не будуть їсти дома.

Постановлю не купувати горіхи, тільки шукати добрих знайомих, які вже їх купили.

Постановлю не грати в карти у наших клубах, бо там професійні картярі і всі вже мене пообігравали.

Постановлю не малувати свого сусіда, який щороку перебудовувє хату і купує нове авто, бо скоро виб'юсь із грошей, а я маю алергію до праці.

Постановлю більше рухатися на забаві, уживати більше свіжого повітря і відпочинку, щоб довше висиджуватися при вікні і довше спати на імпрезах, їсти більше вітамінів із чужих городів і ще багато інших постанов, на які примружую око.

І на кінець постановлю перестати давати колегам любовні поради, бо забирають мені всіх дівчат. І не буду старатися розуміти жінок, бо через ті старання я їх щораз менше розумію.

Багато дечого мав в пляні, але зачекаю на один рік, може все саме зміниться. Пророкувати не буду, бо нема кращого пророка від Гриця Зозулі!

Пісні

З нагоди конкурсу на пам'ятник Шевченкові в Аргентині.

Не всі ті та й сади цвітуть,
Що заранні розвиваються...
Не доходять всі ті проекти,
Що на конкурс висилаються!

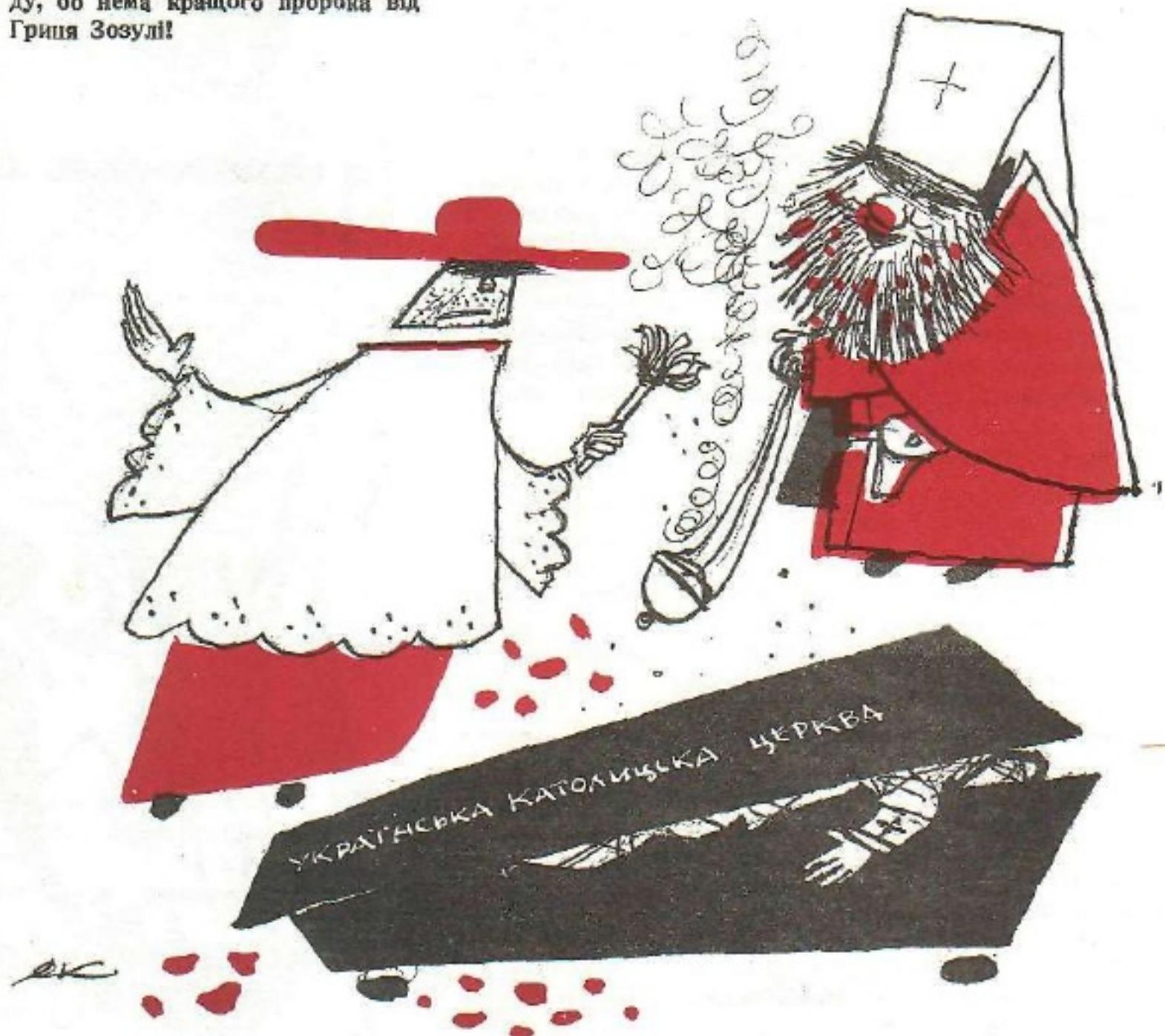

ТІЛЬКИ ДЛЯ ДОКТОРІВ
Хто не має, чи не має
докторату,—
хай носа не пхає
до Патріархату!

ПРОЩАННЯ...
Взяла "мій" під "максі"
і закликала таксі...
Махнула рукою:
"Бааай!"
Папай

ДО ЗАЯВИ КАРДИНАЛА ФЮРСТЕНЬЕРГА

Московський Нікодим до кардинала: — От, ви маладец! Раз — два і поховали...

ПОЛЮВАННЯ НА ДОКТОРІВ

В своєму фейлетоні "На Андрея", в "Свободі" з 13-го грудня 1969 року, описуючи стародавні свято-андріївські вірування та ворожіння, доходить ікер до такого висновку:

"...Всі ці звичай-вірування переконують нас в одному, що так, як у теперішніх часах, так само і в сивій давнині, дівчині не легко було вийти заміж, і вона мусіла вдаватися до різних чарів, марів, ворожінь і закликань..., щоб, з одного боку, пріманити хлопця-жениха, з другого ж боку зіворонжити собі долю, відгадати майбутнє..."

Погоджуючись в принципі з словами автора, хочемо все ж таки надмінити, що під сучасну пору ситуація на ма-тrimonіальному фронті куди складніша, як була колись, у сиву давнину. Бо колись дівчата, а властиво їх мами, не по-ловали так на женихів-лікарів, як це тепер у нас поголовно діється.. Тепер, як самі добре знаете, кожна мама горить святим бажанням і молиться до всіх святих, щоб її доня вийшла заміж, — поперше, за свого хлопця-українця, по-друге — щоб таки за лікаря!

В найгіршому випадку міг би ще бути інженер-електронік, на добрій посаді, в приватній індустрії, бо там більше платять, як викладачам коледжів чи університетів.

Але, скаміть, звідки іх стільки набрати, цих українських лікарів, як задовольнити таке широке запотребування?.. Я знаю, як ця ситуація представляється, наприклад, в нас, у Філадельфії: наскільки мене добре поінформовано, тут ще залишилося всього-навсього два лікарі-холостяки, і пані-докторові з Українського Лікарського Т-ва зорганізували спеціальну Суспільну Службу з єдиною метою, — щоб цих двох останніх недобитків якомога швидше "околтунити" (як казали колись у Львові).

Я навіть не дуже тому дивуюся, що деякі підприємчі екзильні мами влаштовують свого роду експедиції до Польщі, на Словаччину, а то й на Україну, і там закидають свої сіті, щоб спіймати якогось докторину або хоч студента медицини.

В цьому місці нашим славним парубкам Ікерові і Миколі Понеділкові може тільки вирватись зідханнячко з грудей!.. Не пригадую собі, щоб у Рідному Краю, чи на еміграції, в таборах, чи на цій вільній американсько-канадській землі, хтось закидав сіті на таку плотичку, як поети, письменники, чи інші, вибачайте на слові, робітники пера. Та хай собі наші добрі побратими дуже не кривують, бо і найславнішому, українському генієві, Тарасові Шевченкові не вийшов інумер з женячкою, хоч він так наполегливо прагнув одружитись!..

Може й тому, що не мав докторату...

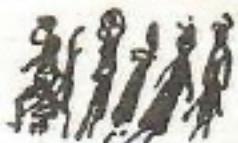
"Земляк"

ТРУДІВНИК...

— Іваан Степанович подарував увесь дорібок свого тру-дящого життя дитячому будинкові!

— Це дуже великуденно! А що саме подарував?

— Дев'ятеро дітей. („Перець“, Київ.)

Маеш з одягом проблему —
Потрудись до "Діядему".
Адреса здана всім:
Це — Народний Дім.

Як у святочному, так і в посвяточному сезоні временно пройтися по Другій смузі та кинути оком на дискретно освітлене, з мистецьким смаком влаштоване, виставове вікно "Діядему", цієї популярної серед своїх і чужинців, української галантерійної крамниці і майстерні елегантних жіночих і чоловічих одягів

МАРІ І ВОЛОДИМИРА ЗАКЛІНСЬКИХ

"DIADEM", 142 Second Ave., N. Y. City

"Нашої Мети"...

РЕКОРДИ З РІЗНИХ ДЛЯНОК:

ВЕРШОК САМОХВАЛЬБИ

Маestro Антін Рудницький у своїх статтях у "Свободі" "Чудо з опорою" — "переплюнув" усі рекорди самохвальби! Такого ще не бувало на Русі ані в український пресі! Гратуємо, Маестрові А. Рудницькому за своєрідний рекорд!

ВЕРШОК ОРИГІНАЛЬНОСТІ

Мистець Борис Крюков намалював Різдвяну картку "Тріє царі", де поруч князя й гетьмана поставив.. султана!

ДУЖЕ ОРИГІНАЛЬНИЙ СПОСІБ СПІВАННЯ КОЛЯДОК

Над тихим Гадсоном колядують таким способом, що дівчата співають, а хлопці плескають у долоні, вионвають ритм звукими "бом", "бом", "бом", або ж "ррум", "ррум", "ррум" і т. п. Це виглядає дуже оригінальне, а коли ще до того час до часу хтось вставить оклик "гей" — то це справді — насолода! Деякі пробують виконувати "твістові" рухи тілом, що дуже оживляє колядки і вносить духа модерності. Отакий тепер у нас настав "тренд"...

СУЧASNІ КОЛЯДКИ

В Нью Йорку колядували так:
Нова "радість" стала,
Яка не бувала,
Над "верцілом",
Іго з ціпом,
Всім "юкісам" — "фюрерує"...

СЕРЕДНЬОВІЧЧЯ ТРЮМФУС В ТОРОНТІ

ПРИГОДА НА РОВЕРІ

У Варшаві, де священство не змоторизоване так, як в Америці, священик йшов на ровері сповідати хворого і небережно зачепив колесом міліціонера, що керував вуличним рухом.

— Чому ксьондз не дзвонить, як іде на ровері? — гостро скартав його представник людової влади.

— Дзвіночок в мене попсований, — віправдується священик.

— О, так?.. Десять злотих кари!.. А червоне світло напереді теж, як бачу, не горить?

— Не горить...

Ще раз десять злотих кари!

Священик, не торгуючись, витягає гроші, платить кару.

— А що там ксьондз тримає під пахвою? — зацікавився міліціонер.

— Та це я іду з Паном Богом, до хворого...

— Ах так! Дві особи на одному ровері!.. Сорок злотих кари!

Священик заплатив ще й що кару, а від'їхавши трохи, зіхнув і подумав:

— Яке щастя, що той дурачок не знає, що Господь Бог є в трьох Божих Особах...

З Новим Роком — новим щастям
Вас „Веселка“ всіх вітає!
І до себе, в милі гості,
Всіх сердечно запрошує.

Як щороку, так і в цьому новому, 170-му році, Українська Цукорня „Веселка“ в Нью Йорку буде надалі для нашої Громади місцем відпочинку та приемних зустрічей і розмов з Друзями, під час яких завжди є нагода підкріпити сили смачним полуценком чи підвечірком, що з них славиться кухня „Веселки“!

В цьому, новому році, пам'ятайте нашу адресу: „ВЕСЕЛКА“, 144 Друга евніо в Нью Йорку (в Пластовому Домі).

Мисливий коментар

У „Свободі“ з датою 24 грудня поміщено оце побажання читачам з нагоди Свят:

УСІМ НАШИМ СПІВГРОМАДЯНАМ, ЯКІ ВІДЗНАЧАЮТЬ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВЕ ЗА НОВИМ КАЛЕНДАРЕМ, ВАЖАЄМО ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ!
ХРИСТОС ВОСКРЕС! — ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!
УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
— i —
В.ВО. „СВОБОДА“

Не дивуємося. В часи календарної суматохи можна аж так помилитися.

● У "Торонто Лайф" помістили новинку про "Анну Ярославну":

Ukrainian Variety Night. Bohden Zorych and Anna Yaroslavna are featured guests for this evening of music sponsored by the Ukrainian National Association.

Сказати правду, то так дуже з правдою не оминулися...

Мал. В. ЗЕЛІНСЬКОГО

3

п е р ц 9

— Виявилося, що перукар — затятий болільник львівських «Карпат»!

НОВИЙ КОДЕКС ЖУРНАЛІСТИЧНОЇ ЕТИКИ

Добра є журналістична етика, а ще "ліпша" католицька журналістична "етика"! Недавно в трьох філадельфійських наших католицьких газетах були заклики до парохів, щоб вони доносили на своїх парохіян, подаючи списки критиків церковної влади на місцях і в Римі. Супроти того СУЖА і СУЖК мусить скликати надзвичайний конгрес українських журналістів, щоб перевести відповідні зміни в кодексі честі українського журналіста, треба внести нові "емендменти", які дозволяли б ширити у пресі донощення на своїх близніх.

НАРОДНІ ПІСНІ ОЖИВАЮТЬ У ДІСНОСТІ

"Засліваймо собі двома голосами,

Один піде верхом — другий долинами..."

Так приблизно буде "виглядати" наша "висока політика", бо до Президії Секретаріату Світового Конгресу Вільних Українців вибрали на два роки як генер. секретаря гол. ред. "Америки" Іgnата Білинського, а як скарбника — д-ра Б. Гнатюка. Перший співатиме верхами, а другий — долинами, як співається в лемківській нар. пісні.

СОННИЙ ЛИЦАР

- Уяви собі — я розмовляю в сні!
- Ну, це невелика біда.
- Для мене велика: товариші сміються!
- Які товариші?
- Та на роботі...

WALT'S SUNOCO SERVICE CENTER
25775 W. 8 MILE at BEECH RD. DETROIT, MICH. 48240
ВІДКЛАДКА ОБслуга і підпраці авт.

Phones KE 1-1303,

В. КУБУРГА
менеджер

Винаймаємо траки і трейлери на візі
Америку і Канаду.

Однонаціональна українська Фірма на стілкіт Minigas.

А ци не гаразд було би, чесні, з новим роком кенути оком на задні колеса і подивити си, екий tot старим рік був, щегульно, що доброго ци злого нам залишив у спадку.

Найперше тра сказати, жи шісдесетий дев'ятій був щирій юбілейник. Кілько то ружних юбілеїв спрвадили смо і ще доста на сей рік залишило си спрвадти.

І так, ек то вже екийс сказав, жи мучимо си на емігранції за нашу Україну — від бенкету до бенкету, жи дихнути тежко.

Було за що тоті бенкети спрвагли, бо здобробут був такої величини. Люди не знали, що мають перше рахувати: ци дуляри, ци тоті кальорії.

Нарід пухне на очах і хоц казети пишут, жи нас шораз менше, то за того ми шораз грубші. І так, видите, цеся ружниця поводи си вирівнує.

Каждий типер думає, ек би того на даєту стати. А ружні аптичні фурт видумают, що би то істи, аби не істи. Чув сми, жи іден наш ажінер вінайшов таку консерву, для тих, жи мучет си на даєтох. Дес має у Свободі поевити си яго фортиграфія і опис особи. Консерва така вам штудерна, жи забирає доста чесу, аби ю отворити, а в середині неманич.

Ведуг юбілеїв, то найважніший був тот, жи двадцет літ минуло, ек ми приехали до Гамерик. Гей-га! Тешко було започатку!, Тоді мали смо клопіт з ангелским, гакуратний такий, ек тепер наші діти з українцім...

Але екос давали смо си раду тоді, то так само дамо і ниніка. Адіг, екий наш купец у Торонті, жи тут рожений, приліпив на вікні картку: "Говоримо на міг по-українці".

Минулий рік був ще роком патріярханту. То значит, жи патріярханту ек не було попередше, то так не було і в старому році.

Ек пише у єднім додатку до мівців, і ті, і ці по-англійському говорять...

літератури, то в старому році був великий поступ на цалу культуру. Бо то колись було так: швец заздрив другому шевцеві, малер другому малереві, а співака — єничому співакові. А типер то є так: швец заздрит малереві, малер співакові, а співака — Морозові. Куждій пхає си до того, на чим найбільше си не розуміє.

На остатку то годит си сказати, жи у старім році стала си tota подія, жи американі дістали си щесливо на місце. Тото річ велика і казети доста всьо поописували. Єно ані слова не пишут, ци то правда, жи на місці були, і є від давен давна наші два українці, що ще тоді називали си русинами.

То мало бути так, жи йден брат пробив другого брата вилами. Не знаю за що ім пішло, ци за межу, ци за прapor, котре має бути згори, а котре здолину, ци може за екийс круглій стів, доста, жи йден другого застомив на вила, а Пан Біг переніс ех за кару на місце, аби стояли так до кінця віку.

Відав остронавти мусіли ех там видіти, аде Ефбіай наказалонич вогорити, аби не віявило си перед світом, жи то не вони були на місці перші.

Зріз Зозуля

НА СВЯТІ 22-го СІЧНЯ

— Важко тепер відрізнати пластунів від су-

ДІМ ДЛЯ ПРОДАЖУ

Хтось купує дім. Власник опровадив його по кімнатах, а потім каже:

— Цей дім я продаю направду за дуже невелику ціну. Але заявляю згори, що дім має одну хибу, а саме в недалекій віддалі проходить залізниця. Поїзди роблять багато галасу, що впершому тижні тяжко заснути. Пізніше людина привикає.

Покупець вислухав і каже:

— Купую! Перший тиждень я можу переночувати деінде.

У ДЕНТИСТА

— Синку, тобі, мабуть, дуже боліло?

— Ні, тату. То кричав лікар, бо я його вкусив за палець.

НАНІ ПРИХИЛЬНИКИ

По дол. 10.00:

Д-р А. Р. Стрільбицький — Форт Вейн і М. Вірний — Чікаго.

По дол. 5.50:

Л. Костів — Санта Клаяра, М. Вацек — Дітройт, Н. Н. Дж. Сіти і І. і Д. Савка — Філадельфія.

По дол. 3.50:

П. Болонний — Бріджпорт.

По дол. 8.00:

інж. Я. Зайшлий — Монреал і Ф. Калічук — Трентон.

По дол. 2.50:

Б. Луців — Філ., Д. Кришталович — Вайлдвуд, М. Хулаєвський — Бруклін і Д-р З. Ніжанковський — Вашингтон.

По 20 нім. марок:

І. Кузів — Німеччина.

По дол. 1.50:

Б. В. Бемко, І. Голембівський, І. Степанець, Е. Лисняк, А. Кедринський, А. Савчин, В. Малиновський і Р. Цегельський.

По дол. 1.00:

А. Кобаса, В. Мельничук, М. Микитюк, І. Телішевський, о. Ю. Боднар і Е. Павліш.

По 50 центів до передплати долучили:

А. де Шудрий, Д-р Е. Єршковська, А. Орел, М. Кульчицький, П. Бабяк, В. Чурма, Н. Горішний, І. Дубровський, К. Мосійчук, З. Дончук, В. Гайдарівський, М. Гороховянка, М. Леськів, С. Костик, Д-р Ю. Юрчишин, І. Витвицький, В. Лазечко, Б. Данік, С. Олексин, С. Ройко і І. Лівчанин.

Щиро дякуємо.

Address: "THE FOX"

4933 Larkins

Detroit, Michigan 48210

Tel.: VI 2-7476

Умови передплати в ЗДА і Канаді:
річна передплата — дол. 4.50

Editor Edward Kozak